

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Strategia națională de cercetare, dezvoltare și inovare 2014 - 2020

Elaborarea Strategiei s-a desfășurat în contextul mai larg al strategiei Europa 2020, în mod particular al inițiativei O Uniune a inovării și al principalului instrument de implementare - Orizont 2020, precum și în contextul corelării cu politicile de coeziune.

Strategia este compusa din mai multe secțiuni principale:

- Introducerea, care constă dintr-un scurt bilanț al experienței strategice anterioare și o Viziune pentru cercetarea și inovarea românească în 2020;
- obiectivele generale și specifice ale Strategiei CDI 2014 - 2020;
- direcțiile și liniile de acțiune care susțin obiectivele specifice;
- impactul anticipat al Strategiei CDI 2014 - 2020;
- descrierea guvernantei sistemului CDI pentru intervalul strategic 2014 - 2020.

Strategia este pusă în practică printr-o serie de instrumente, în principal prin

- Planul național de cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare 2014 - 2020 (PNCDI 3) și prin
- Programul operațional "Competitivitate" - axa prioritară "Cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare pentru susținerea afacerilor și competitivitate",

alături de alte politici publice în sectoare conexe (fiscale, educaționale etc.), desfășurate prin instrumente de tipul

- Program operațional regional,
- Program operațional "Capacități umane",
- Programul operațional Dezvoltarea capacității administrative,
- Programul Național pentru Dezvoltare Rurală.

Strategia CDI 2007 - 2013 a susținut obiective ambițioase, orientate mai ales spre creșterea producției științifice și a capitalului uman autohton din cercetare.

Strategia s-a bazat pe o creștere substanțială a alocațiilor publice pentru cercetare și dezvoltare tehnologică, precum și investiții însemnate pentru modernizarea infrastructurilor specifice. Nu în ultimul rând,

La momentul elaborării strategiei, cercetarea românească era mai bine conectată la cercetarea internațională, comparativ cu ciclul strategic precedent. Cu toate acestea, judecând după standardele internaționale, dar și după nevoile interne, România nu are destui cercetători.

Lipsește masa critică de resurse umane pentru dezvoltarea unor domenii promițătoare și, în mod special, pentru cercetarea și inovarea interdisciplinară.

Numărul de cercetători din mediul de afaceri este în scădere, iar marile companii cu filiale în România se arată reticente în privința dezvoltării unor centre de cercetare locale și a încadrării activităților specifice ca activități de cercetare-dezvoltare.

Mobilitatea intra- și intersectorială este limitată, având un impact nedorit asupra circulației cunoștințelor tehnice și inovării. Accesul sectorului privat la infrastructurile publice de cercetare este dificil, serviciile oferite sunt limitate și, în consecință, gradul de utilizare al acestor instalații este scăzut.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Sectorul CD din țară este, prin urmare, subdimensionat. Pe de-o parte, aceasta se datorează finanțării reduse.

În cifre absolute, în România se cheltuiește pentru cercetare și dezvoltare, pe cap de locuitor, de aproape 20 de ori mai puțin decât media europeană.

Pe de altă parte, cererea de cercetare și dezvoltare este scăzută, nu este stimulată suficient și nici nu stimulează suficient alte sectoare economice.

Sectorul CD se dovedește slab conectat, atât cu mediul de afaceri, cât și cu publicul în general. În aceste condiții, inovarea nu reprezintă un factor central al dezvoltării economice și sociale în România.

Noul ciclu strategic ține seama de împlinirile și de nerealizările ultimelor două decenii de reformă a cercetării și inovării, precum și de tendințele internaționale, care susțin o cercetare științifică orientată mai puternic spre rezultate comensurabile, cu impact practic.

Experiența ultimului ciclu strategic arată că rezultatele ciclului următor depind de construirea și menținerea unui larg parteneriat pentru inovare.

Acest parteneriat presupune o perspectivă coordonată, integrată asupra sistemului CDI și exprimă un angajament pe termen lung în următoarele privințe:

- Asigurarea resurselor. Statul planifică și aprobă bugete publice multianuale pentru CD, cu respectarea țintei angajate pentru 2020.
- Predictibilitatea. Mediul CDI se bucură de reguli clare și stabile, de repere de excelență internaționale, care încurajează colaborarea și competiția în sistem.
- Credibilizarea parteneriatului public-privat. Sectorul public și cel privat evoluează corelat, mobilizând cheltuieli private pentru CD care să atingă 1% din PIB, în 2020.

Este de așteptat ca baza de resurse umane active în domeniul CDI (raportată la populație) să convergă spre media din Uniunea Europeană.

În același timp, accesul la fondurile structurale, pentru finanțarea activităților CDI, depinde de stabilirea, la nivel național, a unui set limitat de priorități strategice. Prin Strategia CDI 2014 - 2020 au fost identificate zonele în care România poate avea contribuții semnificative și, în același timp, prin care România poate beneficia de rezultatele științei și ale inovării în creșterea competitivității.

Strategia CDI 2014 - 2020 vizează următoarele tipuri de priorități:

- Prioritățile de specializare inteligentă presupun definirea și consolidarea unor domenii de competență ridicată, în care există avantaje comparative reale sau potențiale, și care pot contribui semnificativ la PIB. Prin concentrarea de resurse și mobilizarea unei mase critice de cercetători, aceste domenii pot asigura, inclusiv în dimensiunea lor regională, competitivitatea pe lanțurile de valoare adăugată regionale și/sau globale.
- Prioritățile cu relevanță publică vizează alocarea de resurse în domenii în care cercetarea și dezvoltarea tehnologică răspund unor nevoi sociale concrete și presante.

Aceste priorități presupun dezvoltarea capacității sectorului public de a supraveghea spațiul tehnologiilor emergente și de a solicita soluții inovatoare de la operatorii CDI publici și privați.

Cercetarea fundamentală rămâne prioritară în cadrul Strategiei CDI 2014 - 2020 - incluzând disciplinele umaniste și socio-economice - ca sursă pentru cercetarea de frontieră și interdisciplinară.